

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/58/2014
Identifikačné číslo spisu:	7012201052
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7012201052.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: K. K., bytom I., právne zastúpená: JUDr. Tatiana Solejová, advokátka, so sídlom Zupkova 7, Košice, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2012/11707-OPHN zo dňa 11.07.2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/247/2012-64 zo dňa 20.02.2014 v časti výroku o trovách konania, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/247/2012-64 zo dňa 20.02.2014 v napadnutej časti výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi na účet právnej zástupkyne náhradu trov odvolacieho konania vo výške 75,04 € z titulu trov právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. AA/2012/11707-OPHN zo dňa 11.07.2012 ako aj prvostupňového správneho orgánu č. 2010/22713 zo dňa 23.04.2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v sume 411,62 € pozostávajúcu z odmeny za zastupovanie advokátom za tri úkony právnej služby, a to: (v roku 2012) príprava a prevzatie právneho zastúpenia a podanie žaloby na súd po 127,16 € a 2x režijný paušál 7,63 €; (v roku 2014) účasť na pojednávaní 134 € a režijný paušál 8,04 €.

Proti rozsudku krajského súdu v časti výroku o trovách konania podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zmenil. Poukazuje na nesprávny právny názor súdu. Odvoláva sa na ustanovenie § 11 ods. 4 vyhlášky Ministerstva Spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), podľa ktorého v dávkových veciach sociálneho poistenia, vo veciach sociálnych služieb a vo veciach preskúmania rozhodnutia o priestupkoch patrí odmena za jeden úkon právnej služby vo výške jednej trinástiny výpočtového základu

a nie vo výške jednej šestiny ako to zhodnotil krajský súd. Cieľom zákona č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi v znení neskorších predpisov je zabezpečiť občanovi v hmotnej núdzi základné životné podmienky a pomôcť mu v hmotnej núdzi s príspevím jeho aktívnej účasti a účasti fyzických osôb, ktoré sa s ním spoločne posudzujú. Podľa jeho názoru ide o konanie vo veciach sociálnych služieb - štátnej sociálnej pomoci, a preto bolo potrebné postupovať podľa druhej vety citovaného ustanovenia a odmenu stanoviť vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že predmetom súdneho konania bolo na základe žaloby navrhnuté preskúmanie rozhodnutia žalovaného ako orgánu verejnej správy, teda postup, ktorý je upravený v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pričom v zmysle § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku jedna šestina výpočtového základu, ktorá bola v roku 2012 vo výške 127,16 € a v roku 2014 je vo výške 134 €. Pre určenie výšky základnej sadzby tarifnej odmeny bolo teda irelevantné, že žalobca bol osobou v hmotnej núdzi, ktorej bol Rozhodnutím Centra právnej pomoci, Kancelária Košice, Moyzesova 18, 040 01 Košice, sp. zn. SN 2465/12, zo dňa 08.08.2012 priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci, nakoľko žalobca spĺňal zákonom č. 327/2005 Z. z. stanovenú podmienku stav materiálnej núdze pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci, pričom ale táto „sociálna služba“ v prospech „občana v hmotnej núdzi“, ako to uvádza žalovaný v odvolaní, nebola predmetom súdneho konania. Keďže žalobca bol v konaní úspešný, relevantnou pre výpočet náhrady trov právneho zastúpenia je skutočnosť, že sa jednalo o zastupovanie v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Na základe uvedeného navrhol rozhodnutie krajského súdu v časti o náhrade trov konania potvrdiť, pričom si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania a posúdenie otázky, či konanie vo veci podľa zákona č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi je konaním vo veciach sociálnych služieb v § 11 ods. 4 druhá veta vyhlášky, teda či je potrebné stanoviť odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.

Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

Podľa § 11 ods. 4 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V dávkových veciach sociálneho poistenia, vo veciach sociálnych služieb a vo veciach preskúmania rozhodnutia o priestupkoch patrí odmena za jeden úkon právnej služby vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.

Zo súdneho spisu mal najvyšší súd za preukázané, že žalobca dňa 30.08.2012 v zmysle ust. § 151 O.s.p. požiadal prostredníctvom právnej zástupkyne o náhradu trov konania, ktoré vyčíslil dňa 20.02.2013 v celkovej výške 411,62 €.

K námietke žalovaného ohľadom nesprávneho právneho názoru krajského súdu týkajúceho sa nesprávnej aplikácie ust. § 11 ods. 4 vyhlášky najvyšší súd uvádza, že konanie vo veci podľa zákona č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi nie je konaním vo veciach sociálnych služieb. Sociálne služby v zmysle ust. § 11 ods. 4 druhej vety vyhlášky upravuje zákon č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnych službách“), ktorý okrem iného v § 12 taxatívne uvádza, čo sa pod pojmom „sociálna služba“ rozumie, pričom dávky v hmotnej núdzi tam uvedené nie sú. Z tohto dôvodu nemohol krajský súd pri určovaní výšky odmeny za jeden úkon právnej služby v konaní vo veci

týkajúcej sa pomoci v hmotnej núdzi postupovať podľa ustanovenia § 11 ods. 4 druhej vety a stanoviť tak odmenu vo výške 1/13 výpočtového základu. Keďže v danom prípade nešlo ani o dávkovú vec sociálneho poistenia, ani o preskúmanie rozhodnutia o priestupku, najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania priznal. Žalovaný je povinný zaplatiť náhradu trov odvolacieho súdneho konania žalobcovi na účet právneho zástupcu v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) v celkovej výške 75,04 €, ktorá pozostáva z

- z náhrady trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby podľa § 9 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 4 vyhlášky:

- vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 29.05.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky) - 67 €,

- z režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - 8,04 € a

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.